

Gudstjeneste i Sulsted kirke

3. søndag efter påske,

DDS 379 Der er en vej

DDS 678 Gud fred er glæden i dit sind

Velkomst

Velkommen til gudstjeneste i Sulsted kirke. Det er i dag 3. søndag efter påske, hvor Jesus i prædiketeksten fra Johannesevangeliet taler om sig selv som vejen, sandheden og livet.

Ud over at høre denne tekst skal vi synge to salmer. Jeg holder en kort prædiken, beder fadervor og lyser velsignelsen.

Vi skal begynde med at synge salmen "Der er en vej". Det er nr. 379 i den nye salmebog og nr. i den gamle. Du kan også følge med på skærmen her.

Der er en vej, nr. 379

Mel.: Christian Barnekow 1878

1 Der er en vej,
som verden ikke kender:
Den »livets vej«,
som ej er gjort med hænder,
en løngangsti
hver sten forbi
til livets land med glædens kilder.

2 Sig åbne må
de tykke, mørke skove,
os bære må
den skøre, falske vove;
det høje fjeld,
det skumle Hel
kan livets vej for os ej spærre.

3 Just for de små
er løngangstien lavet
til trygt at gå
i ørken og på havet,
på troens grund
i allen stund,
ved midnatstid som midt om dagen.

4 Den vej på jord
til Himlens høje sale
sig sælsomt snor
igennem skyggedale;
som solsprængt sky
af dagen ny
på Herrens vej er hver en skygge.

5 Vel tornestrø't
er stien somme steder,
men rosenbødt,
som sorgen er med glæder;
af Jesu røst

opvokser trøst,
med rosen læges tornesticket.

6 Den vej på jord
til livets land og lykke
er Jesu ord
med stråleglimt i skygge;
de strækker sig
til Himmerig,
hvor de kom fra, hvor de har hjemme.

7 Med Jesu Ånd,
Guds menigheds af nåde,
vi hånd i hånd
på kærlig børnemåde
går trøstig frem
til glædens hjem,
til Fader-huset i det høje.

8 Alt som vi gå,
vi dog af Gud oplæres
til at forstå,
vi hæves og vi bæres
i ledebånd
af livets Ånd
og af vor Faders engleskare.

N.F.S. Grundtvig 1856-60.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes

Jesus sagde: »Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen.« Thomas sagde til ham: »Herre, vi ved ikke, hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?« Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. Kender I mig, vil I også kende min fader. Og fra nu af kender I ham og har set ham.« Filip sagde til ham: »Herre, vis os Faderen, og det er nok for os.« Jesus sagde til ham: »Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen; hvordan kan du så sige: Vis os Faderen? Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De ord, jeg siger til jer, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, gør sine gerninger. Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; hvis ikke, så tro på grund af selve gerningerne.«
Amen

Prædiken

Når en maler skal male et portræt af et menneske, kan jeg forestille mig, at han eller hun bruger noget tid på at se på det menneske. Se hvilken historie det menneske fortæller. To malere kan ikke male det samme portræt, for det vi maler er afhængigt af øjet der ser. Hvis I har fulgt med i Danmarks bedste portræt maler på DR, vil I have set, hvor forskelligt malerne malede modellerne, der sad foran dem. Det var fuldstændigt forskellige historier der kom til live på lærredet. Og det er faktisk ret interessant at følge med i og igen erkende, at alt bliver til i øjet der ser.

Derfor er der heller ikke et menneske, der har og kender den fulde sandhed om mig. Der vil altid være mere at fortælle og historien om mig eller dig kan ikke kun fortælles i et billede, et fotografi eller i en historie. På Frederiksborg slot hænger der et billede af vores majestæt Dronning Magrethe, der er malet af Thomas Kluge. Han har malet et billede af Dronning Magrethe, der er Så nøjagtigt og virkelighedstro, at Dronningen virker livagtig. Ja det føles næsten som om, det er hende der står lige dér foran en. Man kan se hver en rynke, hvert et gråt hår og hver en trækning og fold i ansigtet.

Men selvom det er lykkedes Thomas Kluge at få det meste med og at billedet er så virkelighedstro, at man næsten får lyst til at knibe sig selv i armen, så kan han alligevel ikke have fået det hele med. Der vil altid være en historie han ikke så eller ikke ville fortælle. Et blik, en krusning om øjet, som fortæller noget vigtigt – en svær overvejelse, en sorg eller en krusning om munden, der fortæller om en stor glæde, måske en pirrende hemmelighed, som ikke kan og skal fortælles på billedet. Og det er vel rart, at vi kan gemme på vores historier og selv bestemme, hvem der får dem at se.

Prøv at tænke, hvis det var Gud, der skulle portrættere os! Prøv at tænke, hvis det var ham, der skulle male vores billede og fortælle vores historie. Han ville kunne se det hele, han ville se alt mørket, alt lyset, han ville kunne se hvilke hemmeligheder vi forsøger at dække over, han ville kunne se hvilke bekymringer de dybe fuger i panden var kommet af, han ville kunne se livet med alle vores fejl, alle vores succeser – ALT. Hvordan mon det billede ville se ud og mon nogen af os, ville ønske at det hang på Frederiksborg slot?

Den første del af evangeliet til i dag, har jeg slet ikke tal på, hvor mange gange jeg har læst op her i Sulsted kirke. Jeg bruger den flittigt til

bisættelser og begravelser. ”I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer”. Den sætning fortæller mig, at Gud ser det hele – han ser om bag ved alle facaderne, han ser alle mine fejl, alle mine mangler, han ser ind i vores liv og han elsker os alligevel. Han siger: at jeg har plads til jer – jeg har plads til jer på trods af alt hvad I ikke lykkes med, på trods af alt det der går galt i jeres liv, på trods af alt jeres mørke. Der står ikke noget om, at I mit hus er der kun bolig til dem der ikke bander, til dem der ikke sårer andre mennesker, til dem der har haft succes og er lykkedes med deres liv. Og jeg tror, at lige præcis, når vi skal herfra, har vi brug for at høre de ord – eller vores pårørende og efterlevende har brug for at høre de ord. At hos Gud er der mange boliger og derfor er der også plads til dig og mig.

Mon de fleste af os har lyst til at putte et forstørrelsesglas eller lyskegle på vores liv. Mon vi kan holde til at udlevere alt til hinanden, mon ikke vi i alle liv, i alle relationer, i alle familier kan finde noget vi ikke har lyst til at vise frem, noget vi ikke er stolte af? Jeg tror det. Og derfor har vi brug for at høre det gentaget igen og igen – at Gud tager imod os, selvom han ser det hele. I dag siger han til os: ”Jeg er vejen, Sandheden og livet” Han viser os at

der er en vej, selvom vi har svært ved at gå lige, selvom vi indimellem kommer til at gå den gale vej og selvom vi indimellem fristes til at gå væk fra den vej vi ved er den bedste og mest naturlige for os. Han ser os som dem vi er. Han ved, at vi mennesker er besværlige, nøjeregnende og smålige. Han ved, at vi ikke kan holde til at skulle stå til ansvar for alt i vores liv og derfor gør han det for os. Han kender os og på trods af det invitere han os til sin bolig og inviterer os til at bo hos ham.

I denne tid tror jeg at mange af os bliver konfronteret med det vi mindst kan lide ved os selv. Mange af os bliver pressede på at livet ikke er som det plejer at være, at vi ikke kan gøre det vi plejer at gøre, at vi ikke kan se de mennesker vi plejer at se. Måske bliver det sværere at være den bedste version af os selv. Måske kommer vi til at lyde mere irriterede eller bliver mere vrede over små ting end vi plejer. Men alt det tager Gud også med. Han beder ikke os om at være vejen, sandhed og livet. Han ved at vi er fyldt med fejl og temperament og utålmodighed og alligevel tilgiver han os og byder os velkommen hos sig. Han fortæller os at han er klar til at tage imod os med åbne arme og med viden om at vi bare er mennesker: ”I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer”.

Lad os bede

Gud, vi beder dig, fordi vi ikke kan andet:

Kom og vær til stede hos os. Find os, når vi ikke kan finde dig. Lad os leve i troen på, at du er vores Gud og vi er dit folk.

Giv os tro som en nydøbt – og lær os at leve som mennesker, der altid er i dine hænder – og som du aldrig vil give slip på.

Lær os at bruge vores liv – de kræfter og muligheder, vi har fået – så også andre kan få smag på livet og opleve, at de er noget værd.

Hjælp os til at hjælpe andre – og fortæl os, at det liv, du giver os, aldrig slipper op.

Giv os mod til at indse vore svagheder, så vi kan gå styrkede ud i livet.

Send os afsted, Gud, som dine sendebud i en verden, der er fyldt med uopnåelige krav og forventninger. Lær os at give andre værdi og styrke, så alle, der tror, de er mindreværdige, får øje på deres merværdi.

Vær hos dem, der lider ondt – hvad enten de er ramt af krig, ulykke, sorg eller ensomhed.

Giv kræfter til alle, der har magt til at bestemme – og giv dem kærligheden og omtanke for vor grønne og blå jord, som rettesnor for deres magtudfoldelser. Lad din kirke være et livets ord til alle, der har svært ved at få øje på livet – og lad os være de levende sten, som din kirke er bygget af.

Kom til os, i vores livs sværeste stunder og de største øjeblikke med glæde, fryd og kærlighed.

Amen

Fadervor, du som er i himlene! Helliget vorde dit navn, komme dit rige, ske din vilje på jorden, som den sker i himlen; giv os i dag vort daglige brød; og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde. Thi dit er riget og magten og æren i evighed!

Amen

Velsignelse

Vi skal slutte gudstjenesten med at synge en ny salme af Holger Lissner "Guds fred er glæden i dit sind". Det er nr. 678 i Den nye salmebog. Du kan følge med i teksten her på skærmen

678

Guds fred er glæden i dit sind

1 Guds fred er glæden i dit sind,
når morgenlyset vælder ind,
når nattens drømme svinder hen,
og livet synes godt igen.

2 Guds fred er styrken i det ord,
der søger dig, indtil du tror,
at det, som ser umuligt ud,
dog er en mulighed for Gud.

3 Guds fred er sangen i dit blod,
når kærligheden gir dig mod
og lyst og kraft og overskud,
så du formår at holde ud.

4 Guds fred er løftet på den dag,
hvor du har lidt dit nederlag,
men Kristus kommer ind til dig
og siger mildt: Din skyld tar jeg.

5 Guds fred er trøsten i dit savn,
når sorgen tar dig i sin favn,
et stædigt håb, der tror og ved,
vi lever i Guds evighed.

6 Guds fred er lyset i den nat,
hvor døden griber i dig fat,
men Kristus bryder ind med sit:
Giv slip, for dette barn er mit!

7 Kom, Jesus Kristus, kom herind,
og giv mit trætte, bange sind

den fred, jeg kun kan få af dig,
og som du selv har lovet mig!

Holger Lissner 1983.

Tak for i dag. Guds fred og alt godt.